

Bài văn mẫu: Phân tích diễn biến tâm trạng của Rô-mê-ô và Giu-li-ét Văn 11 tuyển chọn, hay nhất sẽ giúp các em học sinh đưa ra các lập luận, lý lẽ chính xác và ý nghĩa nhất để hoàn thành xuất sắc bài viết của mình.

Bài văn mẫu: Phân tích diễn biến tâm trạng của Rô-mê-ô và Giu-li-ét

Từ lâu, trong đời sống văn học nhân loại, mối tình Rô -mê-ô và Giu-li-ét trong vở bi kịch cùng tên của đại văn hào Sếch-xpia đã trở thành biểu tượng cho tình yêu chung thủy, mãnh liệt. Mặc dù bi kịch kết thúc, cả hai đều chết, nhưng tình yêu của họ đã chiến thắng, thù hận được xóa bỏ. Mười sáu lời thoại trong trích đoạn của hồi thứ hai đã bắt đầu hé mở về một sức mạnh tình yêu vượt lên thù hận.

Uy-li-am Sếch-xpia (1564-1616) là một nhà thơ, nhà viết kịch thiên tài của nước Anh và của nhân loại thời kì Phục hưng, thời kì của chủ nghĩa nhân văn, kết tinh khát vọng tự giải phóng của con người khỏi những xiềng xích phong kiến và chủ nghĩa khổ hạnh của Giáo hội thời trung cổ. Với một tài năng xuất chúng, Sếch-xpia đã để lại 37 vở kịch mà phần lớn đều trở thành kiệt tác trong kho tàng văn học nhân loại. Từ những điển hình nghệ thuật sinh động, ông tái hiện trung thành hiện thực xã hội nước Anh đương thời; phơi bày tội ác phong kiến với những mối hận thù truyền kiếp, những quan niệm luân lí và lễ giáo khắc nghiệt. Đồng thời cũng chỉ ra bộ mặt xảo trá của chủ nghĩa cá nhân tư sản thời kì đầu. Tác phẩm của ông là tiếng nói của lương tri tiến bộ, của khát vọng tự do, của lòng nhân ái bao la, niềm tin bất diệt vào khả năng hướng thiện và sức vươn dậy để khẳng định cuộc sống của con người.

Rô-mê-ô và Giu-li-ét là một trong số những vở kịch nổi tiếng nhất của Sếch-xpia. Dựa vào câu chuyện về món nợ máu truyền kiếp của hai dòng họ Môn-ta-ghiu và Ca-piu-lét xảy ra thời trung cổ, tại thành phố Vê-rô-na (I-ta-li-a), Sếch-xpia đã xây dựng thành một bi kịch tình yêu và cho ra mắt công chúng lần đầu tiên vào năm 1595. Từ bấy đến nay, vở kịch đã được dịch, được chuyển thể và được công diễn ở hầu khắp các nước trên thế giới, vở bi kịch dựa trên xung đột giữa con người với khát vọng yêu đương mãnh liệt và hoàn cảnh thù địch vây hãm. Vượt lên tất cả, Rô-mê-ô và Giu-li-ét đã đến với nhau: Mối tình của họ khẳng định sức sống, sức vươn dậy vượt lên trên mọi hoàn cảnh trói buộc con người. Mối tình đó cũng là lời kết án đanh thép, tố cáo xã hội phong kiến là môi trường thù địch với tình người, với chủ nghĩa nhân văn.

Trong cuộc gặp gỡ kì duyên tại buổi dạ hội, tiếng sét ái tình đã đưa bước chân Rô-mê-ô quay trở lại, vượt tường vào vườn nhà Giu-li-ét. Vàng trắng huyền diệu, lãng mạn đã được nghe tiếng nói yêu thương cháy bỏng thốt ra từ hai con tim của hai người tuổi (rẻ. Mười sáu lời thoại trong trích đoạn "Tình yêu và thù hận" chính là lời của tình yêu say đắm, lãng mạn đã đưa Rô-mê-ô và Giu-li-ét vượt lên trên hiện thực nghiệt ngã của những toan tính, thù hận.

Rô-mê-ô và Giu-li-ét không đối thoại với nhau ngay từ đầu vì lúc này họ chưa nhìn thấy nhau, đúng hơn là chỉ có Rô-mê-ô nhìn thấy Giu-li-ét. Chán" khuất trong tán lá của khu vườn nhìn lên ban công, thấy Giu-li-ét lộng lẫy ngồi lên giữa trăng sao. Chàng độc thoại mà như là đối thoại bằng những lời yêu thương có cánh. Giu-li-ét không nhìn thấy Rô-mê-ô dưới tán lá khu vườn nhưng có một chàng Rô-mê-ô hiển hiện trong tâm trí nàng cùng với hận thù giữa hai dòng họ khiến trái tim nàng thổn thức mà như có ai đó bóp nghẹt. Nàng nói với mình mà như nói cùng Rô-mê-ô. Từ lời thoại thứ bảy trở đi, ngôn từ của Rô-mê-ô và Giu-li-ét mới chuyển sang tình thế

đôi thoại. Sáu lời thoại đầu tiên thực chất là những lời độc thoại nội tâm nhưng được thốt lên thành tiếng, nói khe khẽ, nói một mình, chỉ để mình nghe.

Trong toàn bộ đoạn trích, Rô-mê-ô có tất cả 8 lời thoại nhưng quan trọng hơn cả là lời thoại đầu tiên cũng là lời thoại dài nhất. Tuy đây chỉ là lời độc thoại nội tâm nhưng dưới ngòi bút nghệ thuật của Séch-xpia, trong độc thoại dường như vẫn có đối thoại, đảm bảo tính sinh động của kịch. Rô-mê-ô lúc thì như nói với Giu-li-ét vừa xuất hiện ở cửa sổ (Vàng dương đẹp rười ời...), lúc thì như đang đối thoại với chính mình (nàng; đang nói kia...). Đầu tiên, khi thấy Giu-li-ét xuất hiện, Rô-mê-ô choáng ngợp trước nhan sắc tuyệt vời của nàng. Lúc này đang là đêm khuya, một đêm trăng sáng (dạ hội vừa kết thúc, Rô-mê-ô cùng bạn bè ra về nhưng chàng quay lại ngay, trèo tường vào vườn). Trong khung cảnh ấy, Rô-mê-ô dễ so sánh người đẹp với chị Hằng; nhưng dưới con mắt của chàng, vàng trắng bì sao được với Giu-li-ét. nhà văn đã để cho chàng so sánh người đẹp với mặt trời mọc lúc rạng đông khiến mặt trăng thành héo hon. nhợt nhạt. Lời chỉ dẫn cho biết Giu-li-ét đã xuất hiện trên cửa sổ. Thế nhưng Rô-mê-ô vẫn nói : "Vàng dương đẹp rười ời, hãy mọc lên đi...". Cũng như vào lúc bình minh-, vàng thái dương từ từ mọc lên ở chân trời sau những tia sáng báo hiệu đầu tiên, Giu-li-ét thoáng xuất hiện ở cửa sổ rồi, nhưng nàng sẽ hiện ra rực rỡ hơn.

Từ hình ảnh bao quát của Giu-li-ét, Séch-xpia để cho mạch suy nghĩ của Rô- mê-ô tập trung vào đôi mắt đẹp của nàng một cách khéo léo bằng cách chuyển dần : "Nàng nhìn kia, miệng nàng có nói gì đâu... Đôi mắt nàng lên tiếng", ánh mắt lấp lánh khiến Rô-mê-ô ngỡ là đôi môi mấp máy! Hợp lí lắm. Trong khung cảnh đêm trăng. Rô-mê-ô so sánh đôi mắt nàng như hai ngôi sao đẹp nhất bầu trời. Nhưng đôi mắt nàng chỉ đẹp như hai ngôi sao thôi ư, dù đó là hai ngôi sao đẹp nhất bầu trời ? Qua tâm hồn say đắm của chàng, chẳng ngôi sao nào có thể bì được với đôi mắt đẹp kia ! Séch-xpia để cho nhân vật của ông đặt ra may giả định : Sao xuống nằm dưới đôi lông mày kia ư ?... Đôi mắt nàng lên thay cho sao ư ?... Một cách hết sức tự nhiên, giả định thứ nhất hướng mạch suy nghĩ của Rô-mê-ô chuyển sang ca ngợi đôi gò má rực rỡ của nàng tưởng như lúc nào không biết, dẫn đến ý cuối cùng : "Kìa, nàng từ má lên bàn tay /"...

Lời thoại đầu tiên đã thể hiện tâm say đắm của Rô-mê-ô trước nhan sắc người đẹp. Mạch suy nghĩ của chàng diễn ra theo trình tự hợp lí và mối liên tưởng, so sánh của chàng phù hợp với khung cảnh lúc bấy giờ.

Tâm trạng Rô-mê-ô khá đơn giản. Ta chỉ bắt gặp ở chàng tình yêu say đắm không chút đắn đo. Điều đó bộc lộ ngay từ lời thoại thứ nhất. Lời thoại thứ năm (nói Riêng - Mình cư im lặng hay là lên tiếng nhỉ". Chẳng phải là dấu hiệu băn khoăn của chàng khi biết được nỗi lòng Giu-li-ét (lời thoại 4). Chàng có thể trả lời ngay, trả lời dứt khoát. Tâm trạng Giu-li-ét diễn biến phức tạp hơn. Vừa gặp Rô-mê-ô tại buổi dạ hội, bây giờ về phòng, đứng bên cửa sổ nhìn ra vườn trong đêm thanh vắng, tưởng không có ai, nàng đã thốt lên thành tiếng nỗi niềm riêng. Những lời trực tiếp thổ lộ tình yêu mãnh liệt không chút che giấu, không chút ngượng ngùng (các lời thoại 4, 6). Qua mấy lời thoại ấy, kể cả hai tiếng "ôi- chào /" (lời thoại 2), ta thấy Giu-li-ét tuy chưa đầy 15 tuổi mà rất chín chắn, cảm nhận được mối tình của mình có thể sẽ vấp phải trở ngại là thù hận giữa hai dòng họ.

Thông thường, người con gái không chủ động thổ lộ tình yêu với người mình yêu. Do vô tình mà Giu-li-ét đã làm chuyện đó. Khi biết có kẻ đã nghe được nỗi lòng của mình, mới đầu có thể nàng nghi người đứng khuất trong bóng tối kia là kẻ xa lạ (lời thoại 8), rồi nàng rõ đó chính là Rô-mê-ô (lời thoại 10). Trong lời thoại 10, chẳng phải ngẫu nhiên Giu-li-ét lại nhắc đến dòng họ

Môn-ta-giui của Rô-mê-ô, mối thù hận của hai dòng họ vẫn ám ảnh nàng. Các lời đáp của Rô-mê-ô (lời thoại 7, 9, I I) với các từ ngữ "người yêu, nàng tiên yên quy", với quyết tâm dứt khoát dứt bỏ dòng họ Môn-ta-giui chưa bảo đảm tình yêu thật sự của Rô-mê-ô đối với nàng. Vì vậy Giu-li-ép mới hỏi một câu tương như thừa : "Anh làm thế nào mà tới được chốn này, anh ơi, và tới làm gì thế?"

Lời đáp của Rô-mê-ô (lời thoại 13) với từ "tình yêu" lần đầu được nói đến và nhắc đi, nhắc lại tới bốn lần dù làm cho Giu-li-ét tin rằng Rô-mê-ô yêu mình. Nàng tin vào tình yêu nhưng nàng vẫn chưa thể tin tưởng tuyệt đối về sức mạnh của tình yêu. Chàng đã vượt được mấy bức tường đá vào đây, nhưng liệu có việc được mối hận thù giữa hai dòng họ hay không ?

Lời đáp của Rô-mê-ô (lời thoại 15) đã giải tỏa mối băn khoăn của Giu-li-ét và câu : "Em chẳng đòi muốn họ bắt anh nơi đây" là lời nàng tế nhị chấp nhận tình yêu của Rô-mê-ô, khác hẳn với những lời lẽ quá bạo dạn lúc đầu khi nàng tưởng không có ai nghe thấy.

Diễn biến tâm trạng của Giu-li-ét thể hiện rõ nàng yêu Rô-mê-ô nhưng không biết Rô-mê-ô có yêu mình không, nàng sẵn sàng vượt qua thù hận giữa hai dòng họ nhưng không biết Rô-mê-ô có sẵn sàng vượt qua như thế không. Qua 16 lời thoại, vấn đề "tình yêu và thù hận đã được giải quyết".

Xung đột được coi là đặc trưng cơ bản của kịch. Xung đột trong kịch là sự, va chạm gay gắt giữa những lực lượng đối địch, giữa hai hoặc nhiều nhân vật, nhiều quan điểm, thái độ khác nhau trước cùng một tình huống, hoặc giữa cá nhân với hoàn cảnh; xung đột cũng có thể xảy ra ngay trong lòng người. Xung đột kịch chi phối hành động của các nhân vật và từng bước đòi hỏi phải được giải quyết để thúc đẩy hành động kịch. Thông thường, xung đột là cơ sở của hành động kịch. Tuy nhiên, không phải bất cứ hành động kịch nào cũng được xây dựng trên cơ sở các xung đột. Trong đoạn trích "Tình yên và thù hận", ta dễ nghĩ rằng có xung đột giữa tình yêu của Rô-mê-ô và Giu-li-ét với mối thù hận giữa hai dòng họ Ca-piu-lét và Môn-ta-giui. Đúng là mối hận thù giữa hai dòng họ có thể cản trở mối tình của đôi trẻ. Nhưng với tất cả những diễn biến tâm lí của Rô-mê-ô và Giu-li-ét diễn ra qua 16 lời thoại, ta không thấy có sự xung đột nào cả, không có một lực lượng nào xuất hiện cản trở tình yêu của họ. Rô-mê-ô gặp Giu-li-ét và yêu nàng không một chút băn khoăn, đắn đo, không có sự giằng xé nội tâm. Trước sau, vì tình yêu, Rô-mê-ô sẵn sàng từ bỏ tên họ của mình, chàng cũng đã khẳng định điều đó nhiều lần với Giu-li-ét. Giu-li-ét có nhiều băn khoăn, nhưng là băn khoăn không biết Rô-mê-ô có vượt qua được mối hận thù kia không, băn khoăn về phía Rô-mê-ô chứ không phải về bản thân nàng. Có thể nói, ở đây không có xung đột giữa tình yêu và thù hận mà chỉ có tình yêu trong sáng, mãnh liệt vượt lên trên hận thù.

Khát vọng tình yêu luôn luôn cháy trong trái tim con người nhưng không phải ai cũng đủ dũng khí và sức mạnh để đưa tình yêu vượt lên mọi rào cản. Sức mạnh phải được tạo nên bởi sự cộng hưởng của hai trái tim yêu. Rô-mê-ô và Giu-li-ét chỉ bằng 16 lời thoại đã cho chúng ta thấy rõ sức mạnh của sự cộng hưởng ấy. Họ không chỉ đưa tình yêu vượt qua rào cản mà còn khiến tình yêu thăng hoa để trở thành bất tử. Thiên tài nghệ thuật của Séch-xpia cùng với tư tưởng nhân văn của thời đại ông đã cộng hưởng để làm nên điều kì diệu đó.

CLICK NGAY vào nút **TÀI VỀ** dưới đây để tải các bài văn mẫu: Phân tích diễn biến tâm trạng của Rô-mê-ô và Giu-li-ét Văn lớp 11 file word, pdf hoàn toàn miễn phí.

